

Statens Forligsmand i Arbejds-
stridigheder.

København, den 9. Januar 1940.

I Anledning af det høje Ministeriums Skrivelse af 4. f. M. — J. Nr. 1. K. 95/39 — vedrørende en Henvendelse fra det af Landstinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 5 af 18. Januar 1934 om Mægling i Arbejdsstridigheder skal jeg tillade mig at udtale følgende:

Angaaende det i 1933 under Rigsdagens Behandling af Forslaget til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder passerede henviser jeg til Ministeriets Sag, J. Nr. 169/33. Det vil af denne fremgaa, at „Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger“ og „Dansk Styrmandsforening“ i November 1933 har henstillet til Folketingsudvalget, principalt, at Lovforslaget ikke kom til at omfatte Funktionærer, hvis Virksomhed stod paa Linie med den Virksomhed, der udøves af Medlemmer af de nævnte Organisationer, og subsidiært, at Lovforslagets § 8 om fælles Afstemninger kun skulde kunne bringes i Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor der mellem vedkommende Organisationer er etableret et vist Samarbejde. Folketingsudvalget mente imidlertid ikke at kunne acceptere disse Ændringer.

Saa vidt ses, har Bestemmelsen i Forligsmandslovens § 8 kun været anvendt een Gang for Funktionærer, nemlig i 1934, hvorom jeg henviser dels til Forligsinstitutionens Beretning for 1934, dels til fornævnte Sag i Ministeriet.

Spørgsmaalet om at bringe Forligsmandslovens Bestemmelser om Fællesafstemning til Anvendelse paa Funktionærer og almindelige Lønarbejdere i Forening vil antagelig forholdsvis sjældent blive aktuelt, og der maa efter min Opfattelse ogsaa udvises megen Varsomhed hermed, eftersom der paa Forhaand altid vil være stor Udsigt til, at Antallet af de i Fællesafstemningen deltagende Funktionærer vil være ringe i Forhold til Antallet af almindelige Lønarbejdere og derfor stor Risiko for, at det bliver disses Afstemning, der vil bestemme Funktionærernes, i adskillige Henseender fra de almindelige Lønarbejders afvigende Overenskomstvilkaar.

I Princippet vil imidlertid det samme gøre sig gældende i Forholdet mellem de under samme Fællesafstemning inddragne smaa og store Forbund af almindelige Lønarbejdere, hvis Arbejds- og Overenskomstvilkaar ogsaa kan være indbyrdes meget forskellige.

Den af Funktionærforeningerne paapegede Ulempe ved Fællesafstemninger er uløseligt knyttet til disse, men man tør dog formentlig regne med, at den til enhver Tid fungerende Forligsmand er opmærksom paa disse Ulemper og ved sin Afgørelse af, i hvilket Omfang Fællesafstemning skal finde Sted, afvejer disse Ulemper imod de Fordele, som en Fællesafstemning ubestrideligt rummer.

Det vilde efter min Opfattelse være meget betænkeligt nu ved en Ændring af Forligsmandslovens § 8 at afskære Forligsmanden fra i en given Situation at kunne kræve en Konflikt, i hvilken Funktionærer er Part, søgt løst ved den Afstemning, som bliver afgørende for den samtidig herskende almindelige Konflikt-